

Deo optimo maximo uni & trino, Virgini Deiparae, & sancto Luca orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA.

Quodlibetariis disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ septimâ Novembris 1707.

M. PETRO AZEVEDO, Doctore Medico, & Scholarum Professore, Præfide.

An hydropi aliquandò balneum frigide?

QUI universam curandi artem in philosophicis studiis tantum positam esse credunt, si prorsus omnem sanandi methodum ignorant. Nec minus in delectabilis, arguteque desidia falsas dilabuntur, qui jejunis necrocorum hypochresibus obsecrant, veterum monumenta contemnunt. Ab omni autem secte genere alienus esse debet, qui non minus agrorum salutem, quam existimationi sue consulit. Plura certe genericè ambigunt lætariæ, hanc meliora his, quæ veteres tradiderunt: sic qui antiquis curati dissimulati, aut insanabiles censentur morbi, à nostris atque tot nuper inventorum incantamentis nihilominus obviædesunt. Confabulamur enim antiquitate politius; ambigua, & dubia conjecturis rationibus eleganter expendimus; aut in curando, si non inferiores, non feliciores veteribus esse videmus. Quid ergo ineptissime superbum? atque illorum curandi normam experientia ducit probatam fœci facimus? tribus quatuorve eandem à barbaris tamen communistratis prædis insentes. Quæ, quæque tempore Hippocrati maxime morbis balnea fuerunt? cur tandem hæc oblivioni tradita? tante profecto necessitatis ea utribus apud veteres reputabantur, ut præter publica balnea, quæstione solvenda, nobiles privata in proprium usum constructæ; atque horum quicquid pauper viduaret, & foetibus, nisi fulgus à pretorio lapidum nitore suorum balnearum patres audique penderent; in quibus vario fœca decore cerabant, Taygeti metalla, pinguis onyx, & distinctum maculis marmor Optices. Quævis balnearum tepiditas, calidiorum, tepidiorum, & frigidorum, quorum diversitas pro varia temporis, & occasione necessitate fuit constituta. Calidum æstu temperabat frigida, laffa labore corpora, & penè confecta refocillabantur juvencis. Blandâ tepidorum melleidine fordes elare, & ionum capessite curabant. Frigidis vero lavabantur roboris, & sanitati ergo. Fida medicorum observatio consolat, eos, qui frigidis delectabantur, plus appetivisse, melius concocivisse, ac minus scivisse, venissequæ tandem ad labores postride planè meliori corporis habitu, mole quidem magis compactâ, & vegetiore: tunc vero durior, ac densiore. Hinc nemò è calidè sequebatur, qui postmodum crudè non immergeretur, Martiæ virginis. Sic cognita in dies balnearum frigidorum utilitate & præstantia, calidis damnis, morbos curabant frigida non ignobiles? medici, qui protergenda vitæ, & firmando corpori illa inservire exultantur. Desine jam amplius mirari nec æchiopem lavare credas, si forte qui hydropem frigida lavatione curare tentet.

* Galen. lib. 3. de fænt. l. 1. cap. 4.
* Plin. lib. 17. cap. 7. & 18. cap. 4.

HYDROPS à partibus, quas male habet, nomina solet mutuari: sic in capite æquosus languor, hydrocephalus; in scroto hydrocele appellantur. Tres tamen à medicis hujusce dicti morbi species traduntur, quas Græci cutiofi nominant *traxemias*, *scrotopias*, & *scroto* vocantur; in primâ tympani inflata venter vehementer intus resonat percussus: in secundâ totum corporis corpus inæquale fit: omnium communior æstione, qui non causâ, sed æstione diffinitur. Media corporis sedes à ventris summo ad pedes usque intumescit; superiora fœce marcescunt, diffinita respiratio, tumor abdominis diaphragmatis motum præcipiente: addit utine paucitas & crassities quæ renes feri defraudantur secretionis. Siis vixat Tantalea, propter quam lepidius agros comparaveris alto in mari poro contentibus, qui dum aquis compertum maledentes, æquorum tantum desiderio disperunt; motus lymphæ culpæque præcipiente defecit, ac alibi coarctatus hæc ferit illancis colles iterum hydatidibus, quibus veluti totidem cimotheis, unus fit abdominis ingens; interdum non ita minus divitiæ palidius, uno includunt omento: sunt constant, aut ex lymphæ rasis, vel humoris, vel proprio diruptio vitæ, aut ex vaforum sanguineorum poris nimis bianctibus, crassiores tamen sanguinis moleculas non admittentibus. Ea enim est vaforum textura, & indoles, ut ægrè retineant, quod in illis tenuius evoluitur, si forè illa nimis currens succi difficeret circulanibus: quos id pellere, aut promovere nequit ingenius fibrarum elater, propter nimiam extensionem jam prorsus perditus. Neque tamen tot malorum turbâ divexatis communius malum peperit, id est, febres, quæ licet mitis fit, continuata pensat, quantum lenitas præfert. Quid ergo? in tam viscido, & fere luteo sanguine nimiam, atque exlegem fermentationem cautis? id inceptus? sanguis in hydrope non multo, sed vaporenti similis vino; quod paulo lentius fermentescere nullus affirmaret Onopelia. Vulgarem occinis cantianam, tandem nempè sanguinis progreffum? parvos certe in cognoscendâ febri natura progreffus & tu fecisti. Non omnis liquorum corpus febri parcissimè hæc aliquandò ex petenda. * ut in convulsione, apoplexia, in quibus nimis topest sanguis. Febrem non tam vilium motum in liquidis, quam substantiam, existima, quæ si moleculis salinis nimis luxuriantibus, aut cum reliquis mafiâ malè coarctantibus fuerit resecta, cor ad electiones pulsum agitationes sol eiat, quarum modulum arterie sequuntur simili conctæ causâ: sic in hydrope febri non magna spectanda, in quo sal obtrunc agit; quia non dissolutum, ferit tamen, quia non bene mixtum; in quo solida remittit micant, Catælymo submersa. Hinc interruptum circulations pensum; prava liquorum mixtio; devius secretionum error; functiois inertia.

* Hipp. aph. 17. lib. 4. & aph. 16. lib. 4.

STUPENDA solidorum, & liquorum, quæ corpus constituunt, ad libellam proportio mirandi utroqueque motus, conspirationis, potentia; his, tamquam flaccidâ quâdam, sanatis momenta, & morborum perpenditur. Enervatâ solidorum enegria, & virtute oscillanti remissiori fassâ, sanguis crebrius illorum ribus atterendus, diducendus in orbem, crassescit, hæret in angustis viarum, circuli expedit de cembellâ planè obstat. Hinc omnia rependa, quæ hydrope decens exacerbat symptomata. Nec aliunde suspicte, totum tamen fœci fœci corpus albescit, & lymphæ tignant, suis tamen conclusâ vasis: nec alio pacto erodas, feri illancis in abdomen perfertur decidit postum; ibi torrens nimis canales, exiles vads, sic à sanguine jam viscido difficeret permeandi; qui dum mollescentis abdominis recessus perperant, nimis habent claretis, quo sanguinem quantant, & dispellat torridum, hinc æquum adalherata fœctio. Hæc colluvies fit particulis diversæ nature gaudent; lucâ intercipias, & fermentatio omnis, quæ vapores, ventus exurgunt, qui abdomen pulsum refonant faciunt. Ut enim nunquam aqua cum oleo bene miscetur, nisi interveniente salino vinculo, & pars sanguinis aquola altero defert aliarum confortium, subtilibus destituta particulis, id est salinis, luba tantum liquorum curat, ægri fibrarum quicquid evolvens. Negas circulationem præpeditam, & interceptum fibrarum elaterem hydropt esse causam? Ecce citi ex transitorio * experimentum non semel infirmum: injice cor inter, & diaphragma vinculum, annuæ hydrope laborate facies: sic pariter ægri viscum in abdomine contentorum torum, partium vincta, quæ dum liquidâ retardant, feri effusionem promovenet. Hæc ratione in tumoribus internis, & glandularum infarctis, non adeo ita effusa totius purgationi, hydropt interdum antitur: *in insalutem quandam indicis, nam tardi transitus fit*. Torpes sanguis languidè solis oscillat; bibant ægrotantes, ut vivant; non vero expleantur, ut exiguamur; impares fides tantumque diluvio fecundum facilitant. Sanguinis viscidè compulsa in glorios compulsa largo æge pons expedit uras; nil absurdus; compactione redas indur buey ali quâ motibus conqualit; pingues autem sulphuris conctus, & veluti contextus resiliens perperam appetitur æquilo *menfæ*, quo, qui nimium illud fuerit, sine vivido sanguine ierendi incipit. Hinc non minus huic morbo obnoxii, vini libidine ad usque ludibria ebrii, qui lapido exusti igne à tandem exhalare faciunt plures particulas, solidorum incantamentum, liquorum virtutem. Illa redintegrare cupis? morbus incipit? Vires non adhuc fractæ? nullus in visceribus tumor? forida decemte ægrotantis acies? frigidâ illum audacter immerge; redditi pristinæ functiois vigor, sanatis documentum.

* Torrens de cortice.
* Hipp. de ratione vitæ in morbo acuto.

BALNEORUM frigidorum virtus remediis inter præstantissimis non æstior, interdum enim major; magnas tacitè imperit humane machinæ alterationes, nê à luxa quidem, & medicaminum vulgarium inani pompâ expectandas: difficile dictu, succos magis immutando, an solida afficiendo, utilis. Cave, credulus exitimes balneo, etiam tepido, habitum corporis relaxari; imperioque transpirationis mœces aperiri; aut, quod magis ridiculum, per cæca citis foramina aquam in corpus penetrare; obstat quidem ipsa aquæ substantia, densior, & ponderosior aere, crassior transpirationis materie. Illa undique corporis superficiem ambiens, æquale eam premit, & foraminibus citis applicata obicem ponit materie per æ aliquem erupturæ. Idem corpori aqua immetto accidere credas, quod *Alenibis* conpigit, & ejus capillum aqua plenum est, quæ vapores red detrahant per capilli poros avolare non sinit, sed intus retinet per *Alenibis* totum exitior. Hinc non malè deducenda esset balnearum virtus ad promovenam urine secretionem, quâ per viam maxime commodam felicitè averitur, quæquæ feri diuturnum, & quibus transpirationis nomine exterrum multare subsando: quid ergo? necis ne, plura, quæ semper retenta, efficit nocitura, quidam evacuati non convenire: quid magis corpori inimicum, quàm alvina lætere fecibus non deest tamen? Medicus experientiâ formatus, qui illas ne levi quidem clystere aliquando deturbare non audent. Ideo rem melius confidera, quidquid est transpirando per cutem fugiturum, id fere totum *ali* *urinis* est. Index est lingua corpori abundanter transpirationi applicata salum percipiens gutturm urine falsedini non dissimile. Hujusmodi balneo præferim frigidum repullis, penè jam deficientes fermentationes erigit; feri sanguinis diffinitis latet cum sulphureâ ejusdem substantiâ à miscet, solida ingratæ adellum alacritas: hinc in centro tritus validior, liberior liquorum fluxus, abundantior nobilium particularum evolutio, quibus transpiratio, parva aliquin per cutem egressura, per os, & nares in balneo copiosa, à frigido undique confertissima. Num hæc de causâ cor aqua immerfionem fabrita est? autur? subtilem fœci particulas avolare affectantes, cum sanguine remittit, apud ad movum, ad fluendum accommode. Dubitas transpiratio, & fere experiantem liquorum, & solidorum virtutem in balneo erigi, & extrahi? tange pulsum, foris cerè, & vegetius micantem. Parvum id jactam ad hydrope curandum censes, lætatis jam delapsi, atque in abdomine exundantis memor? illum ad circulations pensum adigere cutis rubea, intensius oscillans, atque frigida aculeis identidem exilientes: hæc dum frigido contrahuntur, ac irritat æquale undique eripant, earum magna interna folida necessitate quâdam mechanici insequuntur; quorum contractumque urgeat, & quasi exprimitur ex partibus effusus latex, regias circulations viæ reperitur: hinc æquilibrium restituitur, superati obstructionum obices, magnas urine proventus, tumentium partium dimittit.

* Hippocratis lib. 11. de diet. mod. cap. 11.
* Sindenham lib. 70. & 109.

POSTHAC balnei frigidi præstantiam in hydrope curando quis negaverit? aut qui paratâ facili genere non potius oblectetur? quod dum externa elui, interna vindicat à colluvie totum fœdante corpus. Sin procul cathartica, quibus foran enervatus sanguis magis colligescit vito lymphæ gliscite. Sic ægrotum molliori cibo, quam medicamento melius est. Relegenda diuturna insilio sepe evenit, liquorum turbatio. Paracensis aliquando utilis, sed non semper ianis emilius humor, sed alteri locum facit mox mox corrivati. Quæno tutius, jucundiusve talidâ tempestate per hanc frigide lavationem lymphaticis error curatur? est namque solidorum clares jam placè mudi iniquitatis quibus liquida conqualita liberis fluit, destinatis interniculis exuberantes fucos depositura: sic inter solida & liquida amilum retinuitur æquilibrium; quo tota fari sanatis felicitas. Hinc mite mirari, acerbissimos lithiasi laborantium dolores incantamenti insar fedatos balneo; hoc enim non relaxari parer exhibitis, imò pimi æquale, & ad libellam reduci: sic doloris lenis vanescit. Id ibi non placet? Papillares renum cavene abundantior ferit, proventus per balneum turgide, lapillorum humore jam instantum non convelluntur affridu. Neque illud micerrini morbi genus, in quo simul æger & fri & aque mox cunctat, *diaphe* Græci appellant, æque inveniunt sanatum admittit; fibrarum æque frigore æquale oticillatum, & sequepium vires extenuentium effectus est. Te ægri exupulios ille petenti timor? ne infirmum corpus in aqua frigida restaturo nervorum distilio absumat: medicorum * monumenta revolve, in quibus juvenes tenao correptos frigide perfusione faciant, proffum est. Adhuc hæres? & calor jam languidi suffocationem times? doctis philosophis nugas implicat; quibus fit motum non fecerit, periculum non mediore erit, ne, ut perique alii, tu quoque in illis dialecticæ ægri, atque mandaris tamquam apud Sirenos scopulos confectus: experientie tandem crede, fide medicæ interpret: hac innixi Aneli Medici nunc frigido balneo curant hydropt obfesos, atque tamen florescentes, vultus adhuc, & ætate medâ, neque ad hanc methodum temere aut solo ægrius imaginationis ausu ducuntur; sed duorum balnearum observatione instructi. Illi exonerandis navibus vitæ querentes, atque hoc morbi genere medicorum implecti, dum fluo in opere occupantur, aquis quotidie pectore tenis immergebantur, ac sine alio remedio convalescunt. Nec id aquæ maris præferim acceptum referri putes: idem observatum quicumque aquâ, modo frigida fit, quâ solâ cachectis, arthriticis, stomachicæ & capite debilius multoties demebatur veneranda antiquitas.

* Calist. lib. 1. cap. 114.
* Hipp. aph. 11. lib. 1.

Ergo aliquandò hydropi balneum frigide.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Claudius du Fresne.	M. Joannes-Baptista Chomel Medicus Regis ordinarius, & Regiæ Scientiarum Academiæ Socius.	M. Franciscus Maillard.
M. Antonius le Clerc.	M. Josephus Pitton Townesforti Regiæ Scientiarum Academiæ Socius, & in horto Regio Botanices Professor.	M. Joannes Poisson Medicus Regis ordinarius, Serenissimi Burgundie Principis primarius,
M. Philippus Hequet.	M. Andreas Crispe.	M. Petrus Paulus Guyart, Regiæ Mutilatorum Nomenclarii Medicus ordinarius.

Proponebat Parisiis ALEXANDER LE FRANC, OIS, Parisinus, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1707.